

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 9 - **PROSINEC** 2017 – ČÍSLO **12**

Odpuštění vám dává křídla

Každý, kdo prosí u broumovské fary o almužnu, odpoví na dotaz o rodině negativně. Lehčí je dle všeho žebrať. Příchodu

Mesiáše předcházelo Boží odpuštění. Je možné slavit Vánoce v kostele a přesto být „beznebovcem“.

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:

Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Krásna smrti je v setkání s Pánem

Vatikán. Uvažujme o konci světa a také o konci každého z nás – k tomu nás církev vyzývá prostřednictvím evangelia (Lk 17,26-37), které papež komentoval při páteční ranní eucharistii v Dómě svatých Marty. Evangelní úryvek vypráví o běžném životě mužů a žen před potopou světa a za Lotových dnů, tedy před zkázkou Sodomy a Gomory: „jedli a pili, ženili se a vdávali se, kupovali a prodávali, sázeli a stavěli“ – ale pak jako blesk přijde den, kdy se zjeví Syn člověka, a vše se změní.

Církev, která je matkou, si přeje, aby každý přemýšlel o své smrti, podotkl Svatý otec. Všichni jsme uvklí normalitě života, jeho uspořádání, povinností, práci i chvílím odpočinku a domníváme se, že to tak bude stále. Jednoho dne ale uslyšíme Ježíšův hlas, který nás vybidne: Pojď! Některé z nás zavolá náhle, jiné po dlouhé nemoci – nevíme, jak se to stane. Jistě je, že nás

zavolá! Bude to Pánovo překvapení, po kterém bude následovat další – věčný život. Církev nám proto v těchto dnech říká: trochu zpomal, zastav se a přemýšlej o smrti. Papež František pak popsal obvyklý průběh pohřbů anebo návštěv hřbitova – stávají se z nich společenské události, při kterých se mluví s jinými smutečními hosty, někdy se také jí a pije. Je to takřkajíc „schůze“ navíc, která vytěšňuje zamyšlení nad posledními věcmi člověka.

„Dnes nám tedy církev a Pán ve své laskavosti říká: Zastav se, jen se zastav, protože všechny dny nebudou takové. Nezvykej si na tento život, jako by už byl věčný. Nadejde den, kdy budeš vzat a jiný bude ponechán, ty budeš vzata a také ty. Máme kráčet s Pánem a myslet na to, že tento život jednou skončí. Prospěje nám to.“ Prospěje nám to například na počátku nového pracovního dne, vysvětloval papež. Můžeme se zamyslet nad tím, že možná bude poslední a předsevzt si, že odvedeme dobrou práci. Totéž platí pro vztahy v rodině anebo když se chystáme do lékařské ordinace.

„Úvahy o smrti nejsou nějakou ošklivou představou, nýbrž je to realita. Jestli je špatná či nikoli, záleží na mně a mém smýšlení. Je to ale skutečnost, která nastane. Bude tam setkání s Pánem – a to je na smrti to krásné. Při onom setkání nám Pán vyjde vstříc a řekne nám: Pojď, pojď, požehnaný mého Otce, pojď se mnou.“

Když nás Pán zavolá, nebudeme mít čas, abychom si vše dali do pořádku, přiblížil papež na životním příběhu, se kterým se mu nedávno světil jeden kněz.

„Před pár dny jsem se setkal s jedním knězem, kterému je asi 65 let a měl nějaký zdravotní problém, necítil se dobře. Šel tedy k lékaři a ten mu po vyšetření řekl: „Podívejte se, je tam nález, který je špatný, ale možná se nám ho ještě podaří zastavit určitou léčbou. Když nemoc neustane, nasadíme jinou léčbu. Pokud ale nezabere ani ta, vydáme se na cestu a já vás doprovodím až do konce“. To byl výborný lékař!“

Stejně také my se navzájem doprovázíme na této cestě, vyzýval papež František. Dělejme vše, co máme dělat, ale s pohledem upřeným k onomu dni, kdy přijde Pán, aby nás vzal s sebou – zakončil Petrův nástupce ranní kázání v kapli Dómu svatých Marty.

www.radiovaticana.cz/17.11.2017

Zemanovu cukrovku vyléčil zpěv kancionálové písně č. 840

(humor)

Zatímco mezi lékařskou veřejností vyvolalo prohlášení prezidenta Zemana o tom, že se zbavil onemocnění cukrovkou, pochyby, církevní představitelé nám potvrdili, že zdaleka nejde o první vyléčení diabetu.

„Podobné případy jsou však v katolické literatuře velmi dobře popsány již od 17. století, ale kvůli proticírkevní propagandě v době osvícenství, Masarykovu antiklerikalismu, komunistické ideologii či současnému eurohomosexualismu se o těchto případech nesmí mluvit,“ uvedl například katolický intelektuál Michal Semín.

První novodobé vědecké objevy popisující diabetes jsou datovány do roku 1674, když si Angličan T. Wills povšiml sladké moči u nemocných cukrovkou. „Není náhodou, že právě z té doby pochází Michnova píseň Všichni boží vyvolení, kterou známe ze Šteyerovy kancionálové úpravy z roku 1683. Zpěv této písně prokazatelně vyléčil již stovky nemocných na našem území,“ potvrzuje Semínova slova předseda komise pro nauku víry při ČBK biskup Hučko.

Takto se podle zdrojů blízkých Hradu vyléčil i prezident Zeman. Poté, co začal zdravotní stav Miloše Zemana vážně narušovat jeho šance na znovuzvolení, navrhl využití této prastaré a úspěšné metody prezidentovi přímo Dominik Duka. Prezident proto koncem roku 2016 rozpustil lékařské konzilium a každý den se věnoval zpěvu písně č. 840.

„S panem prezidentem jsem píseň zpíval každý den ráno a před spaním. No a v noci ze Svátku všech svatých na Dušičky se to stalo! Když jsme zapívali – milému Ježíši, / dobrému Ježíši, / sladkému Ježíši – ucítil jsem, že se v Milošovi něco pohnulo a ráno se probudil zcela zdráv. Plakal jsem štěstím,“ uvedl obrylený státní úředník, který si nepřál být jmenován.

Ústy Petra Hájka se k Zemanovu uzdravení vyjádřil i Institut Václava Klause. „Jsem přesvědčen, že k prezidentovu uzdravení jednoznačně přispěla moje každodenní modlitba k sv. Ambroži, patronu cukrářů. Toto zázračné uzdravení tak můžeme označit jako další vítězství Institutu Václava Klause.“

„Víra zpívajícího musí být opravdu ryzí, člověk musí být v milosti posvěcující a k tomu patří i život v řádném uzavřeném manželství, jinak píseň nebude fungovat. Pro ostatní diabetiky je proto lepší, aby neopouštěli konvenční léčbu,“ doporučuje přední lékařský etik, katolický kněz a milovník hygieny Marek Vácha.

www.tisickrate.cz.06/11/2017

LAUDATO SI' XXVIX.

encyklika papeže Františka o ekologii

Biologické inovace na základě výzkumu

130. Ve filosofické a teologické vizi člověka a stvoření, kterou jsem se snažil podat, je zjevné, že člověk a svébytnost jeho rozumu a vědění není nějakým vnějším faktorem, který by měl být zcela vyloučen. Přestože člověk může zasahovat do rostlinného a živočišného světa a posloužit si jím, nakolik je to k jeho životu nezbytné, Katechismus učí, že pokusy na zvířatech jsou legitimní pouze tehdy, „zůstávají-li v rozumných mezích a přispívají-li k léčení nebo k záchraně lidských životů.“ Důrazně připomíná, že lidská moc má meze, a že „odporuje lidské důstojnosti nechávat zvířata trpět a bezohledně nakládat s jejich životem.“ Jakékoli užití a experimenty „vyžadují náboženskou úctu k neporušenosti stvoření.“

131. Rád bych zde převzal vyváženou pozici svatého Jana Pavla II., který zdůrazňoval vědecké a technologické výdobytky, které „ukazují vznešené poslání člověka podílet se zodpovědně na stvořitelské činnosti Boha“, ale zároveň připomněl, že „každý zásah do ekosystému nemůže odhlížet od následku, který má v jiných oblastech.“ Tvrdil, že církev oceňuje „studium a aplikace molekulární biologie a dalších disciplín jako je genetika a její aplikace v zemědělství a průmyslu“. I když také řekl, že to nemůže vést k „neuváženému genetické manipulaci“, která nebere ohled na negativní účinky těchto zásahů. Lidskou kreativitu nelze zastavit. Nelze-li umělci zakazovat, aby dal výraz své tvořivosti, nelze ani klást překážky těm, kteří mají zvláštní dary pro rozvoj vědy a technologie, protože jejich schopnosti byly darovány Bohem ke službě druhým. Zároveň však nelze nebrat v úvahu cíle, účinky, kontext a etické meze takového lidské činnosti, která je velice riskantní formou moci.

132. V tomto rámci by se měla odvíjet jakákoli reflexe o lidských zásazích do rostlinného a živočišného světa, jimiž jsou dnes genetické mutace biotechnologicky produkované za účelem využití možností obsažených v materiální realitě. Úcta víry k rozumu si žádá, aby byla věnována pozornost tomu, co sama biologická věda rozvíjející se nezávisle na ekonomických zájmech může učit o biologických strukturách a jejich možnostech a mutacích. V každém případě je legitimní takový zásah do přírody, který jí pomůže „rozvíjet se podle její stvořené bytnosti chtěné Bohem“.

133. Je těžké vynést obecný soud o rozvoji geneticky modifikovaných rostlinných či živočišných organismů (GMO) za účely medicínskými či zemědělskými, protože mohou být vzájemně velice odlišné a vyžadují rozdílné posouzení. Na druhé straně netřeba připisovat rizika vždycky samotné technice, nýbrž její neadekvátnímu a upřílišněnému užití. Genetické mutace ve skutečnosti byly a jsou produkovány samotnou přírodou. Ani ty, které vyvolal člověk, nejsou moderním zjevem. Může sem spadat domestikace zvířat, křížení druhů a další starobylé a všeobecně přijímané praktiky. Je namístě připomenout, že počátkem vědeckého

vývoje transgenických obilnin bylo pozorování bakterií, které přirozeně a spontánně působily modifikace rostlinného genomu. Tyto procesy v přírodě však mají pomalý rytmus, který je nesrovnatelný s rychlostí zavedenou nynějšími technologickými pokroky zakládajícími se rovněž na staletém vědeckém vývoji.

134. Třebaže nedisponujeme definitivními důkazy ohledně škod, které mohou způsobit transgenické obilniny lidem, a někde jejich použití vedlo k ekonomickému růstu, který přispěl k řešení určitých problémů, objevují se značné těžkosti, které by neměly být minimalizovány. V mnoha zónách po zavedení těchto plodin totiž dochází ke koncentraci půdy v rukách jedinců, což vede k „postupnému mizení drobných výrobců, kteří jsou v důsledku ztráty obdělávané půdy nuceni přestat vyrábět.“ Ti, kdo jsou v nejchoulostivější situaci, stávají se námezdními dělníky a mnozí z nich nakonec migrují do těch nejubožejších městských aglomerací. Šíření těchto plodin ničí složité tkanivo ekosystémů, umenšuje diverzitu produkce a postihuje přítomnost i budoucnost regionálních ekonomik. V různých zemích se objevuje tendence rozvoje oligopolů v produkci semen a dalších produktů nezbytných v zemědělství a tato závislost se ještě stupňuje, vezme-li se v úvahu produkce sterilních semen, která jsou rolníci nuceni od výrobců kupovat.

135. Bezpochyby je zapotřebí stále pozornosti, která bude mít na zřeteli všechny zahrnuté etické aspekty. Za tímto účelem je třeba zajistit vědeckou a sociální debatu, která bude odpovědná a široká, schopná zvážit veškeré dostupné informace a nazývat věci jejich jmény. Někdy nejsou předkládány kompletní informace, ale jsou selektovány podle vlastních zájmů ať politických, ekonomických či ideologických. Komplikuje se tím vypracování vyváženého a rozvázného soudu o různých otázkách majících na zřeteli všechny vyskytující se činitele. Je nezbytné zříditi místa pro diskuse, kterých se budou moci účastnit všichni, kteří si myslí, že se jich bude přímo či nepřímo týkat (rolníci, spotřebitelé, zodpovědní činitelé, vědci, výrobci semen, obyvatelstvo žijící v blízkosti dotyčných polí a jiní), aby tak mohli předložit svoje problémy anebo mít přístup k rozsáhlým a důvěryhodným informacím pro přijetí rozhodnutí s ohledem na přítomné i budoucí obecné dobro. Otázka GMO je složitá a vyžaduje, aby byla řešena z pohledu obsahujícího všechny její aspekty, což by vyžadovalo větší snahu o financování různých směrů autonomního a interdisciplinárního výzkumu, což by mohlo vnést nové světlo.

136. Na druhé straně znepokojuje skutečnost, že některá ekologická hnutí brání integritu životního prostředí a právem poukazují na meze vědeckého bádání, zatímco stejné principy někdy neaplikují na lidský život. Často tak bývá ospravedlňováno, že jsou překračovány meze při pokusech s živými lidskými embryi. Zapomíná se, že nezczizitelná hodnota lidské bytosti sahá mnohem dále než stupeň jejího rozvoje. Totéž platí, když technika neuznává velké etické principy a považuje za legitimní jakoukoli praktiku. Jak jsme viděli v této kapitole, technika oddělená od etiky bude stěží schopna sama omezit svoji moc.

Rok 2017 ve farních akcích

7. ledna

Tříkrálová sbírka

8. ledna

Tříkrálový průvod

11. února

Farní ples (Dřevník)

13. února

Ekumenická bohoslužba

1. března

Popeleční středa

11. března

Duchovní obnova

31. března – 1. dubna

Mládež na Vesmíru

14. dubna

Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (dopoledne)

16. dubna

Velikonoce

6. května

Pout' do Vamberč

14. května

Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek

20. května

Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích

21. května

Hvězda – májová pobožnost

25. května

Nanebevstoupení Páně

28. května

Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cyklopout')

2. června

Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.

3. června

Svatost smíření před 1. sv. přijímáním

4. června

1. svaté přijímání/slavnost Soslání Ducha Svatého

9. června

Noc kostelů

15. června

Boží Tělo

17. června

Farní den (fara Ruprechtice)

29. července

Jakubsko-anenský víkend

5. srpna

Křinicácká pout'

27. – 30. srpna

Farní tábor, fara Ruprechtice

23. září

Farní výlet

8. října

Svatost biřmování – biskup Jan

15. října

Svatohubertská bohoslužba

11. listopadu

Den veteránů (Martínkovice)

11. listopadu

Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)

Ze setkání s neevropským papežem. Úvaha o papežství

Foto: L'Osservatore Romano © 2014

Ve Vatikánu jsem oslavil již podruhé i 17. listopad. Před lety jsem tohle výročí oslavoval se spolubratry biskupy Václavem Malým a Jiřím Pačourem v jedné restauraci. Zajímavé bylo, že číšník, který nám servíroval, znal nejenom prezidenta Václava Havla, ale poznal i Václava Malého jako jednu z postav Sametové revoluce. Letošní oslavu jsem prožil se studenty velehradského a arcibiskupského gymnázia, se kterými jsme pozdravili papeže Františka na základě uvažovaného setkání mládeže v Praze.

Při setkání jsem měl možnost Svatého Otce seznámit se současnou situací v naší zemi, ale i se situací života církve. Jako dominikán musím připustit, že mezi námi, dominikány a jezuitami existuje v dobrém slova smyslu určitý antagonismus. Vyplyvá to z dlouhé historie, kdy se přístup dominikánských a jezuitských teologů v některých otázkách často zásadně lišil. To ale samozřejmě není důvod k tomu, abychom se nedokázali respektovat a vážit si jeden druhého. Naše debata s papežem Františkem mě inspirovala k určité úvaze nad dynamikou papežské instituce, které jsme byli svědky v minulých desetiletích.

Když se po více než sedmdesáti letech ohlédnu za papežstvím, jako papež mého dětství mi vyvstane Pius XII. Jeho zásluhy o naši zemi a o naši politickou situaci vystoupily do popředí po únorovém puči 1948. Jeho heraldy se ve střední Evropě stali kardinálové primasové – Josef Mindszenti, Josef Beran, Alois Stepinac a Stefan Vyszinski. Určité apogeum úcty i slávy jsem zažil i vůči jeho nástupci, Janu XXIII. Jeho pohřeb i novou volbu papeže jsem tehdy prožíval už jako voják ČSLA v Trnavě v přenosech vídeňské televize, tehdy přístupné všem vojákům v sále zvaném světnice politického školení mužstva.

Papež Pavel VI. byl papežem politiky uvolňování, ale méně je známo, že tento papež pomáhal i československému odboji formou fondu na údržbu oltáře sv. Václava ve svatopetrské bazilice, kde předsedou tohoto fondu byl žurnalista Carlo Weirich, který byl za záchranu občanů židovské národnosti v Čechách a Itálii nedávno oceněn. Od mládí byl Carlo přítelem P. Montiniho, budoucího

papeže Pavla VI. Vztah papeže Pavla VI. ke kardinálu Beranovi tak nebyla náhoda, svých kontaktů z dob odboje oba (papež i Weirich) využili i v tzv. třetím odboji vůči komunistické moci k získávání informací o naší církvi.

Pro celou jednu generaci pak byl papežem Jan Pavel II. Polský papež byl do jisté míry uznáním ze strany nejenom katolické církve, ale i světové veřejnosti. Po pěti staletích italských papežů byla volba papeže jiné národnosti přijata s entusiasmem. Bylo to ale zároveň uznání utrpení, odvahy polského národa a jeho resistance v boji proti komunismu a nacismu a polský papež byl zároveň velkým darem pro všechny, kteří spojili svůj život se zápasem o svobodu a demokracii nejenom v náboženské rovině, ale i v ekonomické a politické. Současné útoky extrémní levice vůči tomuto papeži pak jeho význam jen podtrhávají.

Bavorský papež Benedikt – záměrně píše bavorský – byl největším teologem mezi papeži 20. století a byl rovněž i hlavním teologickým spolupracovníkem papeže Jana Pavla II. Pomohl udržet v návaznosti na II. vatikánský koncil určitý teologicko-církevní-politický směr. Jeden moment je třeba zdůraznit: oba předchozí papežové byli velmi blízcí evropskému myšlení, proto nám dobře rozuměli. Vybavuji si například situaci, kdy jsem předával papeži Benediktovi akvarel s bitvou ze Svídského lesa, a on se zeptal, zda Hradec Králové jsou ještě střední, či už východní Čechy.

Papež z Latinské Ameriky nebyl zas takovým překvapením – na rozdíl od papeže z Tovaryšstva Ježíšova (tedy jezuitů) a arcibiskupa z Buenos Aires. Velmi dobře si vzpomínám, že již při volbě papeže Benedikta XIV. byl dalším z velkých kandidátů salesián Maradiaga z Hondurasu. V případě posledního konkláve se pro změnu velmi spekulovalo o brazilském kardinálu ze Sao Paola Schrererovi, jehož rodina mimochodem pochází ze severní Moravy. Volba papeže Františka a propojení Starého a Nového světa v jeho osobě se zakládá na racionální historické kontinuitě: papež František je potomkem italských přistěhovalců ve třetí generaci do nejevropštějšího jihoamerického města Buenos Aires. To je nuance, která nám udává spojnice mezi dvěma rozdílnými světy, ale zároveň poukazuje na společensko-politický podtext.

Podobně jako byl polský papež Jan Pavel II. velkým darem pro komunismem ztotočené národy střední a východní Evropy, je papež František velkým darem pro Latinskou Ameriku, kdy jí dostává na přední místa světového zájmu. Troufám si říci, že je nyní nejviditelnějším reprezentantem svého kontinentu, který zároveň dokáže oslovit i současný svět. Je to také velká šance pro katolickou církev: poměry katolíků se celosvětově od

dob Pavla VI. obrátily – zatímco v Evropě se podíl katolického vyznání snížil na polovinu, v Latinské Americe vzrostl na dvojnásobek. Papež František ovšem není jen významnou osobou důležitou pro Latinskou Ameriku, ale pro celou jižní polokouli, která se od doby pádu berlínské zdi utápí v bídě, protože zájem velmocí o ni dlouhodobě poklesl.

Zároveň si ale někteří mohou položit otázku, zda dokáže papež František skutečně porozumět Evropě, která na anticko-židovských základech vystavěla současnou euroatlantickou civilizaci se vším, co k ní náleží – tedy se zápasem o definici osoby, nedělitelností lidské svobody, demokracií – ale také vnímáním událostí, jako je rozpad jednoty západního křesťanství, první světová válka či nebezpečí totalitních ideologií?

Jsem přesvědčen, že ano a naše poslední diskuze mě v tomto názoru utvrdila. Naráží však na hranici, kterou mu svými titulky – či snad lépe řečeno provokativními reklamními slogany – rýsuje média. Ke své škodě pak mnozí na titulku, zpravidla převzatého od zahraniční agentury a ještě více zkresleného překladem, zakládají své další spekulace a teorie. A dlužno dodat, že takovému postupu se nevyhýbají ani někteří teologové (ať už opravdoví, či amatérští) a další "odborníci" na církev. Nicméně se nejedná o nic jiného než úsměvné komentáře hraničící s demagogií a možná i manipulací.

Při výročí Římských dohod, které konstituovaly základy evropských společenství, se konala konference (Re)Thinking Europe. Papež při ní přednesl příspěvek, který dokládá hloubku zájmu z jeho strany. Dovolím si nabídnout několik citací, kterými mohu ilustrovat i směr naší debaty:

"Pojem svobody chápe špatně ten, kdo ho vykládá jako právo zůstat sám, osvobozený od všech pout. Výsledkem je to, že zde vyrůstá vykořeněná společnost, které chybí vědomí přináležitosti k vlastní minulosti."

"Základním místem tohoto procesu objevování zůstává rodina jako prvořadé společenství. V ní se doceňuje rozmanitost, která je současně obsažena v jednotě. Rodina je harmonická jednota rozdílů mezi mužem a ženou."

"Jsme povoláni budovat Evropu, kde se můžeme setkávat a zapojovat na všech úrovních, podobně jako na starověké agoře, hlavním náměstí polis. Nebylo to jen tržiště, ale také zásadní místo politického života, kde vznikaly zákony směřující ke společnému dobru. Chrám, který náměstí dominoval, pak lidem připomínal, že horizontální dimenze všedního života by nikdy neměla přehlížet transcendentno."

"Představitelé jsou společně odpovědní za to, aby rozvíjeli Evropu jako integrační společenství zbavené jednoho základního nedorozumění: integrace totiž skutečně nevyžaduje zlehčování rozdílů. (...) Migranti zase nesmějí zanedbávat svou velice závažnou povinnost poznávat a respektovat kulturu a tradice národů, které je přijímají, a začleňovat se do nich."

"Představitelé by neměli zapomínat, že je třeba

mít otevřené srdce, ale také být schopni umožnit plnou integraci těch, kdo do jejich země vstupují, integraci na rovině společenské, ekonomické i politické. "

"Pokud Evropská unie tváří v tvář svým krizím nedokáže obnovit vědomí toho, že je jedním společenstvím, které své členy podporuje a pomáhá jim, pokud si neuvědomí, že není jen sdružením malých zájmových uskupení, pak promešká nejen jednu z největších výzev ve svých dějinách, ale také jednu z největších příležitostí pro svou budoucnost. "

Tolik tedy k určitému nahlédnutí do myšlenkového světa papeže Františka, do jeho uvažování o Evropě a jejích problémech. Je zapotřebí si uvědomit, že papež František nemůže být chápán jako ten, který bude odmítán těmi, kteří si neuvědomí, že i Evropa je součástí celého světa. Rovněž tak je ale třeba si uvědomit, že není možné papežovy listy určené k řešení celosvětových problémů ztotožňovat s evropskými otázkami, které budou v každém kontinentu, ale i v různých jeho částech vyžadovat aplikaci na místní poměry.

+Dominik kardinál Duka
(www.aktualne.cz/blogy/20.11.2017)

Modlitba papeže Benedikta XVI. k Pražskému Jezulátku,

**kterou pronesl při
své návštěvě chrámu
Panny Marie Vítězné
dne 26. září 2009**

Pane Ježíši, máme Tě před očima jako dítě a věříme, že jsi Boží Syn, jenž se stal člověkem skrze Ducha svatého v lůně Panny Marie. Podobně jako v Betlémě, i my, spolu s Marií a Josefem, anděly a pastýři, se Ti klaníme a vyznáváme, že jsi náš jediný Spasitel. Stal ses chudým, abychom my zbohatli z Tvé chudoby; dej, ať nikdy nezapomínáme na chudé a na ty, kdo trpí.

Ochraňuj naše rodiny,
žehnej všem dětem celého světa
a dej, ať nám vždy vládne láska, kterou
jsi přinesl, aby činila náš život šťastnějším.

Dopřej všem lidem, Ježíši,
aby porozuměli poselství Božího narození,
aby pochopili, že jsi přišel darovat celé
lidské rodině světlo, radost a pokoj.

Neboť Ty jsi Bůh a žiješ a kraluješ
s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého
po všechny věky věků. Amen.

Pražské Jezulátko

Soška Pražského Jezulátka pochází podle pramenů ze Španělska. Zde také byla pravděpodobně zhotovena někdy v druhé polovině 16. století, možná i dříve. Legenda vypráví, že se Ježíšek zázračně ukázal jistému mnichovi, který podle jeho podoby sošku vymodeloval. Podle jiné legendy vlastnila sošku svatá Terezie od Ježíše, která velmi uctívala Ježíšovo dětství a rozšiřovala úctu k Dítěti Ježíši po celém Španělsku.

Faktem je, že sošku Jezulátka přivezla ze Španělska vévodkyně Marie Manriquez de Lara, která se roku 1556 vdala za pana Vratislava z Pernštejna. Sama ji pak odevzdala jako svatební dar své dceři Polyxeně z Lobkovic. Ta ji velmi uctívala a zakusila od ní mnohokrát útěchu a pomoc.

Polyxena z Lobkovic ji jako vzácný dar věnovala roku 1628 klášteru bosých karmelitánů u kostela Panny Marie Vítězné. Karmelitáni umístili sošku v kapli noviciátu, aby se mladí řeholníci učili ctnostem od malého Ježíše. Novicové si sošku velmi oblíbili a konali před ní každodenní pobožnosti. Když byl však noviciát v Praze zrušen, úcta k Jezulátku téměř zanikla. V roce 1631 obsadili Sasové Prahu. Karmelitáni uprchli z kláštera. Klášter byl vyplněn a Jezulátko bylo poničeno a hozeno mezi haraburdí.

V roce 1637 se řeholníci vrátili do Prahy. Mezi nimi byl také otec Cyril od Matky Boží, původem Lucemburčan, který si vzpomněl na dobu svého noviciátu a na mocnou přímluvu Jezulátka. Sošku našel mezi starým haraburdím. S bolestí však zjistil, že má ulomené obě ruce. Při modlitbě se mu zdálo, že mu Ježíšek říká: „Smilujte se nade mnou a já se smiluji nad vámi, dejte mi moje ruce a já vám dám svůj pokoj, jak mne budete ctít, tak já vám budu žehnat!“ Otec Cyril nakonec dosáhl toho, že Jezulátku byly vyrobeny nové ručičky.

Malý Ježíšek začal žehnat klášteru, místním lidem i celé Praze. Byla mu připisována zázračná uzdravení a mimo jiné i záchrana Prahy při obležení Švédy roku 1639. V té době byla soška umístěna ještě v chóru, kde ji nemohli věřící veřejně uctívat.

V roce 1641 byla soška umístěna do kaple v kostele,

vlevo za vchodem (dnes kaple sv. Kříže). Roku 1651 byla soška nošena v procesí po pražských kostelích a v roce 1655 byla soška slavnostně korunována pražským biskupem. Rostl počet zázraků a vyslyšení. Kaple však už nestačila, protože zástupy ctitelů překážely vstupu do kostela. Proto byla soška v roce 1741 přemístěna na dnešní místo na pravé straně uprostřed lodi kostela.

Císařovna Marie Terezie věnovala Jezulátku v roce 1754 vlastnoručně vyšivané šatičky. Uctívání Pražského Jezulátka se začalo šířit ve všech zemích bývalé rakouské říše.

Roku 1776 byl pro sošku vybudován důstojný oltář. Obě stěny oltářního výklenku jsou pokryty tabulkami díky za vyslyšení.

Následník trůnu Josef II. (1780–1790) však vytáhl do boje proti klášterům i proti lidové zbožnosti. Klášter karmelitánů na Malé Straně byl zrušen v rámci josefinských reforem. Chrám i oltář s Jezulátkem chátral.

V roce 1879 se podařilo oltář opravit, ale Jezulátko si muselo peníze na opravu vyprosit samo: putovalo po pražských ženských kláštorech s žebráckou mošnou. Podařilo se nejen shromáždit potřebné množství peněz, ale také znovu oživit úctu k Jezulátku. Zprávy o zázracích docházejí z celého rakousko-uherského mocnářství.

V roce 1928 se s velkou slávou vzpomnělo na 300. výročí úcty k Jezulátku. V roce 1935 se ještě dostalo Pražskému Jezulátku velké pozornosti od účastníků Katolického sjezdu. Na přelomu 19. – 20. století se úcta k Jezulátku rozšířila zázračným způsobem po celém světě. Nejvíce se ujala ve Španělsku, kde má Jezulátko svůj původ. Španělé a Portugalci převezi obrazy a sošky Jezulátka přes Atlantický oceán do koloniálních zemí Jižní Ameriky. Díky misionářům, kolonizátorům a evropským přistěhovalcům Jezulátko znají i v Indii, Číně, na Filipínách a v Severní Americe.

Pak úcta na více než 50 let utichla kvůli nacistické a komunistické diktatuře. Dále sem ale proudily davy poutníků z celého světa, především ze španělsky mluvících oblastí. V roce 1993 se ke kostelu Panny Marie Vítězné vrátili bosí karmelitáni. Úcta k Jezulátku znovu ožívá.

Zatím nejdůležitější událostí byla návštěva papeže Benedikta XVI. v roce 2009. Ve svém proslovu papež uvedl, že pražské Jezulátko svou dětskou něhou zpřítomňuje Boží blízkost a lásku. Pomodlil se za děti, které jsou obětmi násilí a různých forem zneužívání, ale také za rozvrácené a nevěrné rodiny. Jako dar přinesl Jezulátku korunku.

Úcta k Pražskému Jezulátku je duchovním prodloužením Vánoc. Klaníme se Kristovu vtělení, vyznáváme, že Bůh vzal na sebe lidství, ke kterému patří i dětství. „Sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk...“ (Flp 2, 7). Ježíš Kristus prožívá celý lidský život, od počátku do konce. V jeho početí, narození a dětství se setkáváme s pravým Bohem, stejně jako v jeho dospělosti, smrti a vzkříšení. Dospělý Ježíš, mistr a učitel, bude vyzývat své učedníky: „Nebudete-li jako děti, nevejdete do nebeského království.“ (Mt 18,3)

www.pragjesu.cz

Roráty se vrací.....

Co to jsou roráty se dočteme na internetu: „*Roráty jsou liturgicko – hudební formou ranní mariánské mše svaté, která se koná v adventní době. Název je odvozen od vstupního zpěvu (Introitus) čtvrté neděle adventní, který začíná slovy: „Rorate coeli desuper“ (Rosu dejte shůry). Původ rorátů sahá až do doby vlády Karla IV., jenž zavedl celoroční praxi votivních mší k Panně Marii. K těmto mším se připojila tradice liturgického zpěvu, jež svého vrcholu dosáhla v 16. století.*“

Bývala to každodenní ranní bohoslužba po celý advent. My ji budeme mít zase adventní soboty v 7,30 v kostele Panny Marie na hřbitově.

Rosu dejte nebesa! Rosu, to znamená občerstvení, život. To by nám měly dávat tyto ranní mše svaté. Novou chuť do života, nový elán z poznání a prožití toho, že „lid, který chodil v temnotě, uvidí veliké světlo.“ To je i symbolika časného rána – v temnotě jdeme do kostela, ve světle jdeme domů. „Probuď se spáči, ať tě osvíti Kristus!“ čteme jinde v písmu svatém. Tyto bohoslužby, stejně jako každá jiná modlitba anebo mše svatá by nás měly prosvětlovat. Měly by nás naplňovat Kristem, na jehož příchod se připravujeme.

Ať se zde v hojném počtu scházíme a ještě hojněji posilnění ve víře domů odcházíme.

P. František.

Trpím, tedy jsem .....

Prázdniny a dovolené jsou už nějaký čas za námi a jistě to nebyl čas jen na odpočinek, ale též na setkání s různými lidmi, navázání nových přátelství, či hlubšího poznání přátel, se kterými jsme si mohli trochu více popovídat.

Při takovémto sdílení našich životních příběhů je často patrné, že život s Bohem nemusí být žádná nuda, ale úžasná dobrodružství. Ovšem pouze v případě, že jsme každý den ochotni brát na sebe kříž utrpení vlastní proměny. Bůh nás na tuto cestu zve a chce nás osvobodit od sebelásky, žárlivosti, závisti, smutku, malomyslnosti a všeho, co k nám nepatří, aby mohl naplnit naše životy Sám Sebou. Je to boj o život vedoucí ke svobodě Božích dětí, při které v nás má zazářit obraz Krista.

Mnohý z nás jistě zakouší, jak bolestná tato proměna může být. Někdy se zdá, že nás celé peklo „nutí“ vzpomínat jen na utrpení bezpráví, chvíle těžkostí a strádání a snaží se, abychom zapomněli na dobro, které tento milostiplný čas přinesl a má přinést. Bolestná proměna zraněných míst našeho nitra musí ale nutně vyústit v naději, že je to předzvěst něčeho mnohem krásnějšího. Pokud by měla skončit v depresi či smutku, jaký smysl by mělo procházet s Kristem křížovou cestou života, jaký smysl by mělo být křesťanem?

Je-li skutečně cílem naší cesty vtělený Bůh, můžeme očekávat nesnáze. Odpor však bývá znamením toho, že jdeme správně. Zářící lampou, která nás bezpečně povede, je víra a láska. Tou si můžeme „vynutit“ přístup do rajske zahrady, krásnější než té, ze které jsme byli vyhnáni.

Bůh volá na cestu proměny každého z nás a žádá, abychom měli skutečnou víru. Ne takovou, která je pouhým psychologickým hnutím duše a má nás přesvědčit, že dostaneme to, co potřebujeme, ale víru, která je osobní zkušeností s Bohem a vede k jistotě, že cílem našeho života není utrpení, ale vítězství se vzkříšeným Kristem. Přesto, že od nás utrpení vlastní proměny nemůže nikdo odebrat, ani ho nést za nás, nemusíme na této cestě zůstat zcela sami. Pomáhá nám společenství věřících, kteří od samého počátku toužili po vzájemném sdílení víry v Boha, v Ježíše Krista a proto se setkávali, poučovali, předávali si zkušenosti, sdíleli je vzájemně. Ke svému prospěchu smíme i my plně využít zkušeností světců, mystiků a církevních otců a radovat se i dnes ve společenství věřících - v církvi. Pokud bychom toužili po životě s Bohem mimo církve, nebude nám to nikdy stačit. Jedině ona nás může očistit svými svátostmi, bez kterých bychom nemohli v plnosti prožívat vztah s Bohem a poznávat pravdu.

Křesťanský život můžeme i my proměnit v dobrodružství za předpokladu, že budeme ochotni každý večer přijmout a odevzdat Bohu těžkosti, které prožíváme a ráno s Kristem vstávat k novému životu, poučení o zkušenosti předešlého dne. Bůh pak může každé soužení proměnit v naději na lepší čas.

J. Teinerová

Pomozme ZUŠlechtitZUŠ v Polici nad Metují

Nedávno se mě dcera zeptala, zda vím, že snad každé druhé dítě z Policka chodí k nám do ZUŠky. Zarazil jsem se, ale matematika nelže. Spádová oblast Police má 4 300 obyvatel, z nichž je podle statistik města 2 500 v produktivním věku. Na děti a důchodce tedy zůstává 1 800. A děleno 765 žáky naší ZUŠ – no vážně! Je mi ze srdce ctí, že mohu říci, že právě u nás ve škole umíme a můžeme aktivně působit na ZUŠlechtování talentu, který v dětech pramení. Je úžasné, že se nám daří vychovat hudebníky, jimž se i díky našemu úsilí povedlo dostat na profesionální dráhu.

Naše škola ale bohužel již delší dobu trpí nedostatkem kapacity pro výuku nových žáků, a aktuální vybavení i zabezpečení nespĺňuje současné legislativní požadavky. Od června proto probíhá rozsáhlá rekonstrukce stávajících učeben a pracuje se také na výstavbě dalších. Celou tuto ohromnou akci financuje město jako žizovatel školy z úvěru poskytnutého na požadovanou rekonstrukci a dostavbu školy. Nezbývá už ale na vnitřní vybavení nově budovaného koncertního sálu. A protože chceme, aby naše děti měly kde (a komu) ukázat svou píli, nevzdáváme to a snažíme se nacházet i netradiční zdroje příjmů.

Na www.hithit.com jsme odstartovali sbírku, kde můžete POUZE během 45 dní přispět na konto ZUŠlechtěníZUŠ tolik, kolik vám vaše srdce velí, a peněženka dovolí. Osvětlovací a zvuková technika, sedadla, skříně, police, mikrofony a další vybavení koncertního sálu si žádá ZUŠlechtění v hodnotě minimálně 300 000 Kč. Právě tuto částku jsme si stanovili na webu jako cílovou, přestože jen 130 sedadel do sálu bude stát takřka 400 tisíc... Záleží jen na nás všech, nakolik dokážeme společnými silami ZUŠlechtit naši ZUŠ.

Ptáte se, co za to? Za každé sebemenší zušlechtění vám náleží i ušlechtilá odměna. Některá vám pohladí ušní bubínky, jiná Vás doživotně usadí v koncertním sále, a další vás prožene školou od půdy po sklep. Neváhejte a přistupte blíže! Máte možnost natočit si ve školním studiu vlastní singl, nechat si zhotovit portrét, nebo si zopakovat stupnice a akordy. Naučíme vás roztočit keramickou hlínu, nebo vám zašleme CD, tašku či tričko.

Čtenáři, maminko a tatínku, babičko, dědečku, přátelé a kamarádi, podnikatelé, firmy!
Pomozme ZUŠlechtit ZUŠ v Polici nad Metují!

Lubor Bořek, ředitel školy
a tým absolventů školy a autorů sbírky

Kapitula *Benediktinského arcipatství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze-Břevnově* oznamuje, že dne 21. listopadu l. P. 2017, za předsednictví P. Edmunda Wagenhofera, praesese *Slovanské benediktinské kongregace sv. Vojtěcha*, zvolila 61. opata břevnovského kláštera.

Zvolen byl P. Petr Prokop Siostrzonek, dosavadní převor-administrátor tohoto opatství.

Opatu břevnovského kláštera náleží od r. 1993 čestný titul arcipat.

Opatskou benedikci přijme zvolený arcipat od Jeho Eminence Dominika kardinála Duky, arcibiskupa pražského, v neděli 14. ledna 2018, v den 1025. výročí posvěcení kláštera, při mši svaté v břevnovské bazilice sv. Markéty v 10.00.

Capitulum *Archiabbatiae S. Adalberti ac S. Margaritae Břevnov* annuntiat se die 21^a mensis Novembris a. D. MMXVII^o moderante R. D. Edmundo Wagenhofer, praeside *Congregationis Slavae S. Adalberti Ep. Mart.*, elegisse LXI^{um} abbatem archisterii Břevnoviensis.

Electus est R. D. Petrus Procopius Siostrzonek, qui adhuc prior-administrator fuit monasterii huius.

Ab a. D. MXMIII^o abbatis Břevnoviensis est nomine «archiabbatis» sicut titulo honoris uti.

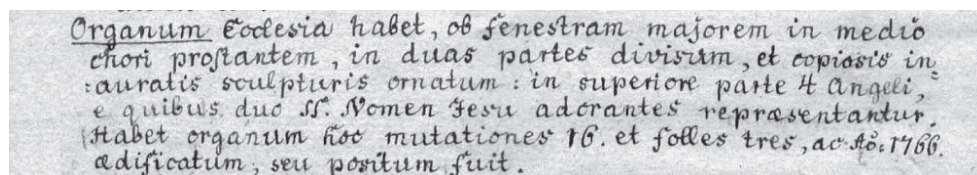
Benedictionem abbatis accipiet archiabbas electus a R. D. Dominico S. R. E. card. Duka, archiepiscopo Pragensi, in missa celebrata in ecclesia S. Margaritae Břevnovio dominica die 14^a Ianuarii a. D. MMXVIII. hora 10^a, qua die 1025um anniversarium dedicationis monasterii commemoratur.

Historie varhan ve farním kostele Petra a Pavla v Broumově

K historii varhan ve farním kostele v Broumově se podařilo v posledních letech získat poměrně dostatek věrohodných zpráv. Broumovské varhany prodělaly v průběhu let své existence několik přestaveb, které postupně změnily nejen jejich zvukový charakter, ale i jejich vzhled.

Podle někdejšího regenschoriho Heriberta Schröttera v hlášení o varhanách ze 2. června 1944 měl být stavitelem zdejších varhan **Tobias Maissner**. V dokumentu je uveden rok stavby varhan 1700. Maissner by místní varhanář, který pocházel z Velké Vsi u Broumova.

První věrohodná písemná zmínka o broumovských varhanách je v latinsky psaném inventáři z roku 1807.

Kostel má varhany, stojí uprostřed kůru před velkým oknem, jsou složeny ze dvou částí, jsou ozdobeny ornamenty, v horní části jsou 4 andělé, dva z nich vzdávají čest jménu Ježíše.

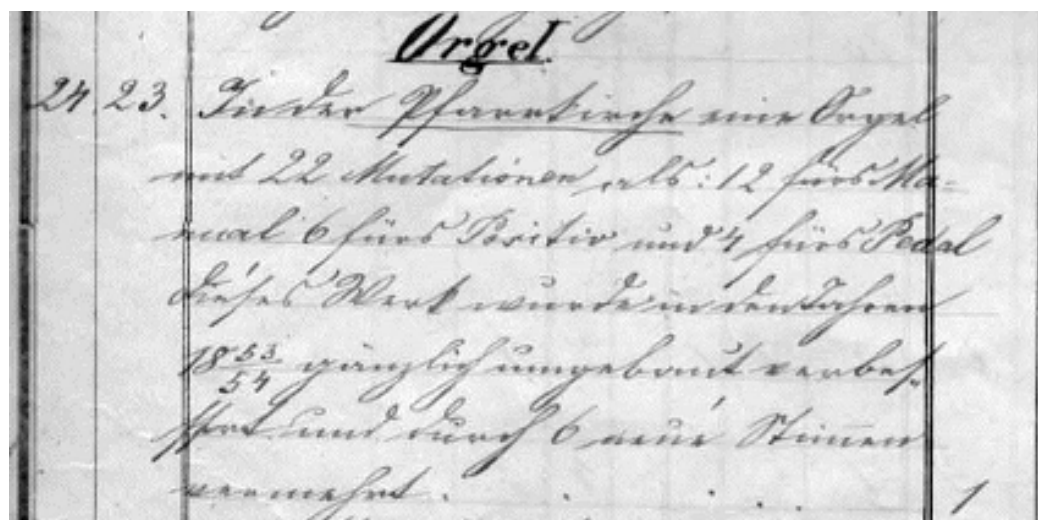
Varhany mají 16 hlasů a tři měchy, byly zhotoveny roku 1766, jak bylo zjištěno.

V témže dokumentu je i zmínka o požáru města, který měl fatální důsledky na celé město. Při požáru 10. 4. 1757 vyhořel i farní kostel tak, že zbyly pouze obvodové zdi. Při tomto požáru bylo veškeré zařízení kostela zničeno, zřejmě tedy i Maissnerovy varhany. Postupná obnova kostela byla dokončena v roce 1772, kdy byl dne 3. května kostel biskupem M. F. Chorinským slavnostně konsekrován.

Z uvedeného logicky vyplývá, že současné broumovské varhany byly postaveny v roce 1766. Kdo je autorem nástroje se doposud nepodařilo zjistit. Z této doby se dochovaly pouze varhanní skříně a prospektové pišťaly.

V průběhu dalších let varhany prodělaly několik přestaveb.

První zásadní přestavba proběhla v letech 1853 – 1854 Tato skutečnost je zapsána v inventáři z roku 1854.

Ve farním kostele jsou varhany s 22 hlasy: 12 pro manuál, 6 pro pozitiv a 4 pro pedál. Tento nástroj byl v letech 1853-1854 celkově přestavěný a vylepšený a o 6 nových hlasů rozšířený.

Při poslední přestavbě v letech 2014-2017 byl v pedálové vzdušnici nalezen nalepený lístek se jménem varhanáře, kterým byl Johann Ferdinand Fischer z obce Kaltwasser u Wüstegiersdorf, (Nyní Zimna Woda u Głuszyce v dnešním Polsku) a který tuto přestavbu provedl.

Joh. Fr. Fischer,
Kaltwasser,

im August 1853

Následující rozsáhlá
běhla v roce 1890.

oprava kostela pro-
Při té příležitosti byl
opraven interiér chrámu včetně varhan. Opravu varhan provedla firma **Schlag**
ze Svídnice (Schweidnitz). Práce byly ukončeny 8. listopadu téhož roku.

Další oprava varhan byla provedena v roce 1914, kdy na kůru působil jako regenschori Heribert Schtötter. Opravu provedl **Paul Noske** původem z Radenu v rakouském Slezsku, který měl v Broumově v té době svou firmu. Došlo k výměně původní zásuvkové vzdušnice za kužel-

kovou a k celkové změně zvukového charakteru nástroje.

V období 31.8 – 9.9. 1921 došlo k další opravě varhan. Provedl ji Fr. Kauer z firmy **Schlag & Söhne** ze Svídnice (Schweidnitz).

Po 2. světové válce bylo nutné z důvodu velice špatného technického stavu varhan provést rozsáhlou opravu. O opravu se ucházela firma Meltzer z Kutné Hory. Tato firma provedla následně generální opravu v září 1948 za 38 000,- Kč.

V roce 1982 byly varhany opraveny a naladěny **Jaroslavem Hubeným** z Protivína. V této podobě se varhany používaly až do r. 1994, kdy začal varhany opravovat **Gehradt Schmidt** z Kaufbeuerenu. Schmidt zrekonstruoval pozitiv a opravil zadní pedál, ale k hlavnímu stroji se již nedostal, takže se dalo hrát jen na pozitiv a pedál. Teprve v květnu a červnu 2003 dokončil opravu varhan zdejší varhaník **ing. Vladimír Hrubý**.

Jelikož stav nástroje se v dalších letech postupně zhoršoval, bylo nutné přistoupit k jeho celkové rekonstrukci. Přestavbu provedli v letech 2014 – 2017 **Ivan a Pavel Červenkoví** z Jakubovic u Lanškrouna na návrh diecézního organologa MgrA. Václava Uhlíře. Celkové náklady na rekonstrukci varhan přišly na 1 350 000,- Kč. Díky dotaci z Programu restaurování historických varhan Královéhradeckého kraje, který přispěl částkou 577 000,- Kč se podařilo tuto rekonstrukci zrealizovat. Zbytek pokryli sponzoři a farnost.

Bůh žehnej dobrému dílu.

Ing. Vladimír Hrubý,
ředitel kůru

11.11.2017

Opravy varhan 2002 - 2017

Místo/období	Náklady v Kč	VI. zdroje a sponzoři	Poskytovatel dotace	Pozn.
Martínkovice 2002-2010	1 544 200	524 200	1 020 000 KHK	Poukar-Eliáš
Božanov 2012-2014	775 000	275 315	499 685 KHK	Červenka
Broumov - P&P 2014-2017	1 350 000	773 000	577 000 KHK	Červenka
Broumov – hřbitovní k. PM 2012	498 000	50 000	448 000 MAS+	Poukar-Eliáš
Broumov – klášter 2012	154 000	54 000	100 000 KHK	Poukar-Eliáš
Heřmánkovice (rozpočet je přes 5.000 000,-Kč, akce bude pokračovat i v příštích letech) 2016 - 2017	978 090	97 809	880 281 MK ČR	Michek
Ruprechtice 2014	50 000			
Verněřovice 2017	30 000	30 000	(OÚ Verněřovice 7 000)	Heger

Celkem 5.329.290,-

1 700 324 (farnost), 100 000 (klášter), 2 196 685 (KHK), 880 281 MK ČR, 448 000 MAS

Základní
Umělecká
Škola
Broumov

ZUŠ Broumov ve spolupráci s Farností Broumov pořádají

J. J. Ryba

Česká mše vánoční

čtvrtek 21. 12. 2017 od 18 h

BROUMOV - Kostel sv. Petra a Pavla

Soprán: Michaela Jeklová

Alt: Romana Rosková

Tenor: Manfred Kolářný

Bas: Petr Ježdík

Sbor: Siňavan a hosté

Orchestr, žáci, učitelé a hosté

Diriguje Štěpán Příbyl

MYŠLENKY NA MĚSÍC PROSINEC

MON CALEPIN

DEN CO DEN

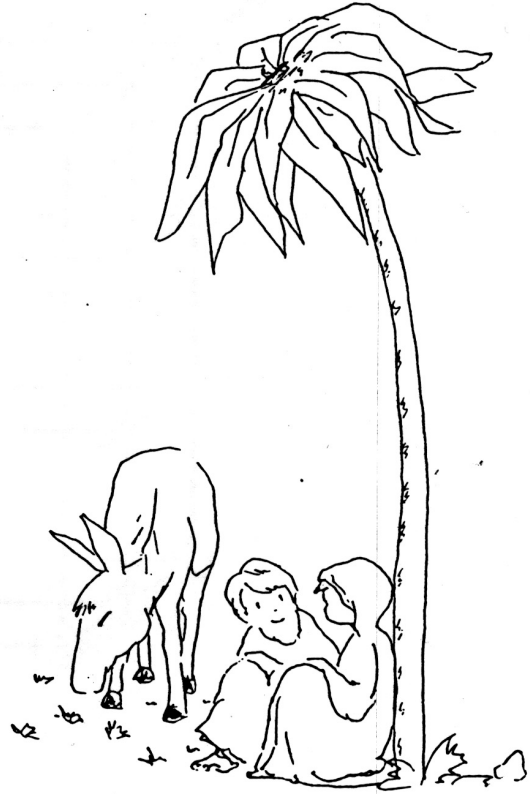
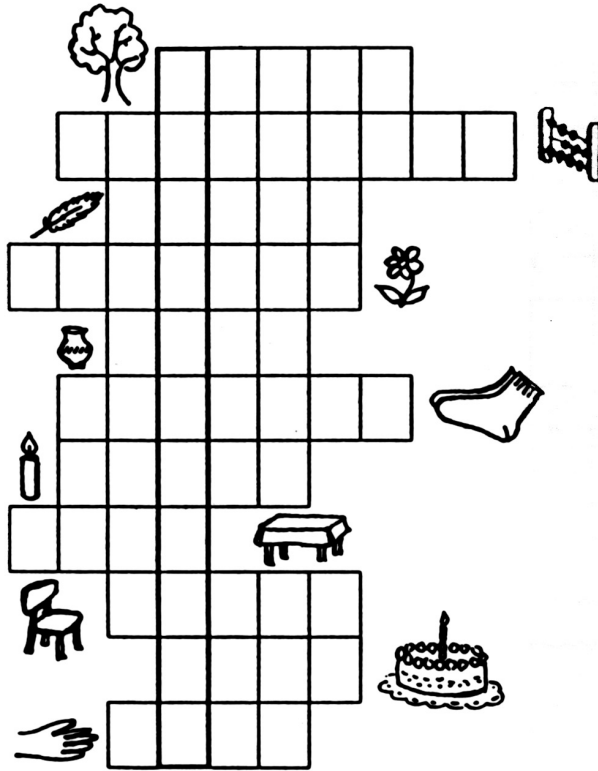
COR JESU 2012

1. Přežehnání se je nádherným symbolem, důmyslnou zkratkou Kréda. Při doteku čela žádáme Otce o moudrost, při doteku prsou Syna o lásku, a když se dotýkáme ramen, prosíme Ducha svatého o sílu.
2. Z nedůvěry ve vlastní síly se v nás rodí důvěra ve všemohoucí sílu Boží.
3. Radost patří k životu křesťana zásadním způsobem.
Je-li v nás ještě mnoho smutku, je to známka, že je v nás ještě mnoho nekřesťanského.
4. Modlitba je neviditelnou rukou, kterou se dotýkáme Boha. Modlitba, kterou nás naučil Ježíš, je rukou, kterou objímáme Otce.
5. Co je Boží vůle a co po nás Bůh chce, to nám jasně říkají Boží evangelia:
„Boží vůle je, abychom se stali svatými...“ Co dnes vykonám pro své posvěcení a pro posvěcení jiných?
6. Moderní křesťan se nemůže vyhýbat kříži – vždyť kdo se kříži vyhýbá, vyhýbá se Tomu, který na něm umřel.
7. Není šťastný ten, kdo má mnoho, ale ten, kdo se umí spokojit s potřebným málem.
8. Bůh je nekonečně milosrdný, proto ani jedna slza upřímné lítosti neskane nadarmo.
9. Bůh miloval lidi, a proto se jim stal podobným – stal se člověkem. Láska totiž sblížuje. Z lásky k nám opustil nebe a přišel bydlet do chléva.
10. Kalvárie zůstává i dnes jediným vrchem, ze kterého se dá vystoupit na nebesa, a kříž jediným žebříkem k věčné slávě.
11. Jsi tak svobodný, že můžeš Boží pomoc přijmout i odmítnout. Ale věz, že nejsi tak silný, že bys mohl odmítnout a přitom nezahynout.
12. Dobro nadělá málo křiku a křik málo dobra. Proto tě prosím, Ježíši tichý a pokorný srdcem, učiň mé srdce podle svého.
13. Učiň nějaký pěkný skutek lásky bližnímu z lásky k Ježíši s láskou Veroniky a budeš bohatý.
Sbírej poklady, které mol nežere a rez nekazí – mince s královským obrazem Kristovým.
14. Existence nebe musí být z mého života zjevná, jako klíček z pučícího zrna.
15. Snaž se získat osobní, důvěrný styk se svatými. Je jich dost i na zemi, ale kdybys neměl štěstí, obrať oči nahoru k nebi. Tam je jich plno.
16. Hůl má dva konce. Když s ní někoho zlovlně udeříš, způsobíš mu jedním koncem ránu na těle, ale druhým koncem ránu na své vlastní duši. Nemůžeš vědomě ublížit bratřovi, aniž bys tím neublížil víc sobě.
17. Naše vlast je v nebi. My, věřící, nemůžeme život ztratit, my ho můžeme jenom změnit.
18. Ježíš vstal a i my vstaneme. Pro tuto krásnou naději je křesťanství nejradostnějším náboženstvím.
19. Pověz Ježíši vždycky všechno, jednoduše a důvěrně – a budeš šťastný.
- Vždyť není nikoho, kdo by lépe pochopil naši duši, naše radosti a bolesti, a kdo by měl větší soucit s našimi prohrami než přítel Ježíš.
20. Děkujme Pánu, že naší duši dal ve svatě zpovědi tak krásnou možnost po každém pádu do hříchu zase vstát, učinit pevné předsevzetí a růst zase do výšky, kde svítí a hřeje slunce Jeho milosti.
21. Svatí byli lidé jako my, jen o něco lepší. Mezi nimi a námi je nepatrný rozdíl, kousek dobré vůle znásobovaný milostí.
Jde jen o jeden krok, o dobrou vůli být stále lepší v každém ohledu.
22. Potřebujeme učitele, stálého asistenta, který by znal hnutí našeho srdce a naší mysli a uměl včas vhodně upozornit a poučit.
Ježíš nás znal a velmi dobře věděl, co potřebujeme, proto nám poslal Ducha svatého.
23. Na světě jsme proto, abychom Boha poznali, milovali Ho, sloužili Mu, a tak byli spaseni, to znamená, abychom přišli do nebe.
24. Betlémský chlév před Ježíšovým narozením je výstižným obrazem mého srdce před svatým přijímáním.
Chlad, tma a prázdnota... Chlév po narození je zase ukázkou, jak by mělo vypadat mé srdce po Ježíšově příchodu.
25. Kde je otec, tam je domov. A náš Otec je na nebesích.
26. Jako křesťané bychom měli z lásky k jiným trápit sebe, avšak my trápíme jiné z lásky k sobě.
27. Kdo umí konat dobro, a nekoná ho, dopouští se hříchu.
28. Láska je dvojí: afektivní a efektivní. První se projevuje slovy a city, druhá skutky. Obě jsou dobré. Ale autentickou láskou je pouze ta druhá.
29. Jakmile pochopíš a prakticky životem dokážeš, že ne tvoje já, ale Bůh je tvým středem, okolo něhož se má všechno točit, tvůj objev nebudmenší než Galileův.
30. Když padneme, je nutné se ihned zvednout. Jinak z nás nebude úrodné zrna.
31. Křesťan podle Boží vůle musí kráčet ke svatosti. Jak moc mu na jeho křesťanství záleží, to ukazuje počet a vroucnost jeho svatých přijímání.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**

PROČ ŠLA PANNA MARIA S JOSEFEM DO BETLÉMA?

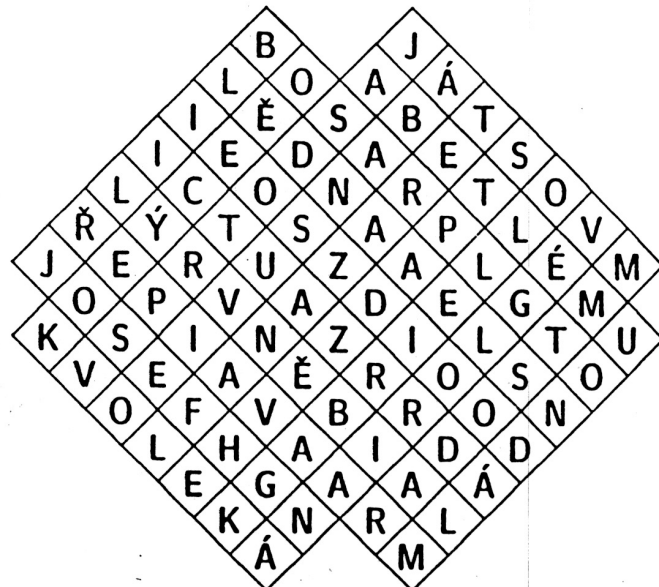
Maria s Josefem museli putovat do Betléma kvůli .....

BETLÉMSKÁ OSMISMĚRKA

Najdi ve spleti písmen tato
slova související s narozením
Ježíše Krista:

ANDĚL, BETLÉM, GABRIEL, GLORIA,
HVĚZDA, JAS, JERUZALÉM, JOSEF,
MARIA, NAZARET, NOC, OSEL,
PASTÝŘ, RADOST, STÁJ, VOLEK.

NEDELNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

3. prosinec

Otovice	08:30 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

10. prosinec

Martínkovice	08:30 hod
Vernéřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

17. prosinec

Šonov, kaple PM	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

24. prosinec (Štědrý den, neděle)

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Ruprechtice	22:00 hod
Otovic (bhsl. slova)	22:00 hod
Broumov, P+P	24:00 hod

25. prosinec (Boží hod vánoční)

Martínkovice	08:30 hod
Vernéřovice	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

26. prosinec (Sv. Štěpán, úterý)

Broumov, k. sv. Václav	08:30 hod
------------------------	-----------

31. prosinec (Sv. Silvestr, neděle)

Šonov, kaple PM	08:30 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

1. ledna (Nový rok, pondělí)

Heřmánkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Úterý	klášterní k.	17:00 hod
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod
Čtvrtek	děkanství k.	07:15 hod
Pátek	děkanství k.	15:00 hod
Sobota	hřb.k.PM (roráty)	07:30 hod*
	k. sv. Václava	17:00 hod

*jenom během adventní doby

Adorace: středa, sv. Václav,

17:30 – 17:45; pátek, P+P, 19:00 – 20:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;

Předvánoční: sobota 23/12, P+P, 09:00 – 11:00

Šonovské modlitby za smíření:

čtvrtek 14/12, 17:00, kaple PM

VÁNOČNÍ TÝDEN:

26/12 – Broumov, k. sv. Václava	08:30
27/12 – Broumov, klášterní k.	17:00
28/12 – Broumov, k. sv. Václava	17:00
29/12 – Broumov, P+P	17:00
30/12 – Broumov, k. sv. Václava	17:00

Betlémské světlo na Štědrý den

si bude možné zapálit v děkanství kostele sv. Petra a Pavla od 14:00 do 16:00.

Zároveň bude zpřístupněn i betlém a pro poslední opozdilce možnost svátosti smíření, ale jen do 15:00. Dětská betlémská besídka bude pak na Boží hod vánoční v 15:00 ve stejném kostele.

BOHOSLUŽBY V PROSINCI 2017
V TEPLICÍCH N. M.

NEDELE:

Mše svaté v 8,30; ve středu je mše sv. v 18,00 / ale ne 27.12./ v pátek je mše sv. v 18,00 první sobotu /2.12./ je mše sv. v Teplících v 8,00 na Kamenci

VÁNOCE:

24.12. Teplice sv. Vavřinec – 8,30 - 4. neděle adventní v 22,00 Vigilie Slavnosti Narození Páně
25.12. v 8,30 - Slavnost Narození Páně
26.12. v 8,30 - Sv. Štěpán
31.12. v 8,30- na poděkování. ODPOLEDNE DALŠÍ MŠE NEBUDE!

ADRŠPACH: 24.12.

V 15,00 „DĚTSKÁ PŮLNOČNÍ“

25 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.
Požehnané dny ADVENTU A HLAVNĚ VÁNOČ
Vám přeje a vyprošuje P. František Hofman
(tel. 734 213 899)

NÁVRH výuky náboženství
šk. r. 2017/2018, Broumov, od 7. ZÁŘÍ:

1. – 2. tř.: úterý, ZŠ Meziměstí, 13:45 – 14:30
1. – 2. tř.: středa, ZŠ Masarykova Broumov, 14:00 – 14:45
3. tř. (1. sv. přijímání): středa, fara Broumov, 13:15 - 14:00
4. – 5. tř.: pátek, fara Broumov, 12:45 - 13:30
6. - 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:45 - 14:30

Prodej knih a vánoční svátost smíření

Předvánoční prodej knih proběhne třetí adventní neděli (17. 12.) v děkanství kostele sv. Petra a Pavla. S vánoční svátostí smíření můžete počítat v sobotu 23. 12. dopoledne v kostele sv. Petra a Pavla. O úklid P+P prosíme v sobotu 16. 12. dopoledne.

Římskokatolická farnost P. n. Metují
si vás dovoluje pozvat na

KONCERT

SLAVNOSTNÍ A VÁNOČNÍ HUDBY

dne 26. prosince od 17:00 hodin
v kostele Nanebevzetí Panny Marie v P. n. Metují
Ondřej Čuhanič – trubka
Tomáš Weissar – varhany
Vstupné dobrovolné

Děkujeme všem, kdo se podíleli na akci „Pomozte získat 100 000,-Kč pro vižňovský kostel sv. Anny“

Od úterý 7. listopadu do úterý 21. listopadu bylo možné díky Nadaci ČEZ získat zvolenou formou pohybu 100 000,-Kč. Cíl byl naplněn cca 28 hodin před uplynutím lhůty. Výměna okenních výplní na kostele sv. Anny je druhou výměnou svého druhu v celé broumovské skupině kostelů (první byla v letech 2013 – 2014 u kostela sv. Markéty v Šonově), a konkrétně u vižňovského kostela se jedná o částku 650 000,-Kč. Akci farnost realizuje z Programu záchrany architektonického dědictví Ministerstva kultury ČR a Královéhradeckého kraje a než by došlo na výměnu oken, možná by už nebylo co měnit.

Děkujeme ještě jednou za zájem, ochotu a pomoc. P.Martin Lanži, děkan

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Zálíš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.